

Arrest

nr. 347 976 van 4 juni 2026
in de zaak RvV X / VIII

In zake 1. X
 2. X

handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers voor hun minderjarige kinderen X, X, X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DELGRANGE
 Haachtsesteenweg 55
 1210 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers voor hun minderjarige kinderen X, X, X en X, die verklaren van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 december 2025 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie van 3 november 2025 tot weigering van de afgifte van een visum.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 maart 2026 , waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 april 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE WILDE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. DELGRANGE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat Ö. SOZEN, die *loco* advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 12 februari 2025 hebben verzoekende partijen een verzoek ingediend om hun beweerde vader en/of echtgenoot in België te vervoegen.

1.2 Op 3 november 2025 werd door verwerende partij besloten om deze aanvragen in hoofde van de minderjarige kinderen te weigeren. Dit zijn de bestreden beslissingen die als volgt worden gemotiveerd voor de vier kinderen:

“Overeenkomstig de overgangsmaatregelen bedoeld in artikel 24 van de wet van 18 juli 2025 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, wordt de visumaanvraag onderzocht overeenkomstig artikel 10, 10bis, 40bis, 40ter of 57/34, zoals geformuleerd vóór de inwerkingtreding van de wet van 18 juli 2025.

Alvorens de DNA-procedure kan worden opgestart dienen de kinderen binnen de 6 maand volgend document voor te leggen: "ziektelkostenverzekering en geregistreerd huurcontract voor S.S.". Het onderzoek van dit document zal de administratie in staat stellen om zich uit te spreken over de noodzaak om over te gaan tot een DNAtest om de verwantschap vast te stellen in het kader van de beveiligde procedure in samenwerking met de FOD Buitenlandse Zaken.

Betrokkenen kunnen zich niet beroepen op de richtlijnen van art. 10.1.1.4 van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Overwegende dat een aanvraag werd ingediend door de kinderen A. Si., ° 20/01/2017, A. M., ° 29/07/2019, A. H., ° 01/05/2021 en A. S.S., ° 05/08/2024 allen van Afghaanse nationaliteit, teneinde hun vermoedelijke vader A. R., ° 10/04/1989 erkend vluchteling van Afghaanse origine te vervoegen in België.

Overwegende dat ter staving van de verwantschap 4 niet-gelegaliseerde elektronische Afghaanse Tazkira's, 1 niet-gelegaliseerd document genaamd "Birth Certificate" en 3 niet-gelegaliseerde documenten genaamd "Birth Registration Card" werden voorgelegd.

Overwegende dat ten eerste een Afghaanse Tazkira geen melding maakt van de naam van de biologische moeder, waardoor de verwantschap met deze hoe dan ook niet kan worden bewezen.

Overwegende dat ten tweede op basis van de onvertaalde voorzijdes van de elektronische Tazkira's de verwantschap niet kan worden vastgesteld.

Overwegende dat ten derde de documenten genaamd "Birth Certificate en Birth RegistrationCard" geen documenten van de Afghaanse burgerlijke stand betreffen. Bovendien wordt dit document opgesteld aan de hand van de Tazkira; hoewel deze laatste geen melding maakt van de naam van de moeder, maken de voorgelegde documenten er wel melding van. Het is dan ook onduidelijk op welke basis de naam van de moeder hieraan werd toegevoegd.

Gelet op al het bovenstaande kunnen de voorgelegde documenten niet weerhouden worden als bewijs van de verwantschap en worden de visumaanvragen verworpen.

Het bewijs van afstamming kan echter worden geleverd door een DNA-test, uitgevoerd in het kader van een bij de FOD Buitenlandse Zaken aangespannen procedure. Indien de resultaten van deze test positief zijn, kunnen deze worden ingeroepen als bewijs van afstamming ter staving van een nieuwe beslissing."

1.3 Op 2 december 2025 hebben verzoekende partijen een verzoekschrift neergelegd ter griffie houdende een vordering tot nietigverklaring.

1.4 Op 5 januari 2026 bevestigt verwerende partij dat zij akkoord is om DNA-testen uit te voeren voor de betrokken verzoekende partijen.

2. Over de rechtspleging

2.1 Artikel 39/81, tweede lid van de Vreemdelingenwet schrijft voor dat verwerende partij binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier indient waarbij hij een nota met opmerkingen kan voegen.

De Raad stelt vast dat verwerende partij op 18 december 2025 een nota met opmerkingen heeft ingediend.

2.2 Verzoekende partij heeft binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) voorziene termijn van 8 dagen, de griffie in kennis gesteld dat zij geen synthesesamenvatting wenst neer te leggen. Met toepassing van artikel 39/81, laatste lid van voormelde wet wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid.

De Raad doet uitspraak op basis van de middelen uiteengezet in het inleidend verzoekschrift en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60 van de Vreemdelingenwet.

2.3 Partijen werden gehoord op de zitting van 24 april 2026.

2.4 Wanneer de Raad met toepassing van artikel 39/2, § 2, van de Vreemdelingenwet uitspraak doet als annulatierechter, is zijn jurisdictionele toetsing in beginsel beperkt tot de aangevoerde middelen. De Raad vermag ambtshalve geen middelen op te werpen die niet van openbare orde zijn.

3. Voor wat de ontvankelijkheid van de vordering betreft

3.1 Artikel 39/56 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat de in artikel 39/2 van die wet bedoelde beroepen voor de Raad kunnen worden gebracht *“door de vreemdeling die doet blijken van een belang of een benadeling”*.

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Dit belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak. Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen.

3.2 De Raad wijst erop dat hij op 21 april 2026 bericht gekregen heeft van verwerende partij waarin er bevestigd wordt dat er een akkoord gegeven werd om voor de betrokken verzoekende partijen een DNA-test uit te voeren om de verwantschap vast te stellen met hun vermoedelijke vader.

Vermits deze testen de verwantschap kunnen aantonen en uiteindelijk tot het afleveren van een visum om zich naar België te begeven kunnen leiden, stelt de Raad zich de vraag wat nog het belang is voor verzoekende partijen om verder aan te dringen op de huidige vordering. Ter zitting hierover ondervraagd, geven verzoekende partijen bij monde van hun raadsman aan dat zij inderdaad geen belang meer hebben bij de argumentering ontwikkeld onder het tweede onderdeel van hun verzoekschrift, maar wel nog bij het eerste en derde onderdeel van het verzoekschrift.

3.3 In het eerste onderdeel van het verzoekschrift gaan verzoekende partijen nader in op hun verwantschap met de referentiepersoon die volgens de bestreden beslissingen onvoldoende is aangetoond door de voorgelegde documenten. Deze beslissingen zouden zelf al aangeven dat er eventueel overgegaan kan worden tot het vaststellen van een dergelijke verwantschapsband door een DNA-test. Verzoekende partijen stellen zich dan ook de vraag waarom verwerende partij overging tot een weigeringsbeslissing alvorens een aanvullende DNA-test te bevelen. Een zorgvuldige beslissing zou dan ook eerst kunnen genomen worden nadat deze test doorlopen is.

Zoals reeds aangehaald, is deze redenering echter zonder belang vermits verwerende partij intussen besloten heeft een dergelijke DNA-test toe te laten voor verzoekende partijen.

3.4 In het derde onderdeel merken verzoekende partijen op dat er enkel voor het laatst geboren kind (S.) bijkomende documenten werden opgevraagd in de motivering van de bestreden beslissingen die gelden voor alle vier de minderjarige kinderen, *in casu* verzoekende partijen. Er zou geen wettelijke basis bestaan om voor de visumaanvragen van de drie andere kinderen dergelijke bijkomende documenten op te vragen.

De bestreden beslissingen merken inderdaad op dat gevraagd wordt nog volgende documenten voor te leggen: *“ziektelastenverzekering en geregistreerd huurcontract voor (S.)”*. Hierna zetten de bestreden beslissingen verder dat: *“Het onderzoek van dit document zal de administratie in staat stellen om zich uit te spreken over de noodzaak om over te gaan tot een DNA-test om de verwantschap vast te stellen in het kader van de beveiligde procedure in samenwerking met de FOD Buitenlandse Zaken.”*

Uit het verzoekschrift van verzoekende partijen zelf blijkt dat zij op 21 november 2025 een attest van de mutualiteit bezorgd hebben aan verwerende partij. Uit het administratief dossier blijkt dan weer dat er op 5 december 2025 door de Raadsman van verzoekende partijen allerhande stukken bezorgd werden met betrekking tot de huurwoning van de vermoedelijke vader in België.

Hierop aansluitend heeft verwerende partij op 5 januari 2026 besloten dat er overgegaan kan worden om over te gaan tot een DNA-test tussen partijen om de verwantschap onderling aan te tonen. Opnieuw ziet de Raad niet in wat het belang van verzoekende partijen is bij dit onderdeel van het middel nu zij gevolg gaven aan deze vraag van verwerende partij en op basis hiervan ook besloten werd tot het overgaan van de DNA-test.

3.5 Verzoekende partijen menen dat zij hun belang behouden bij beide onderdelen van hun middel omwille van de oorlogsomstandigheden tussen Afghanistan en Pakistan. Hiervoor verwijzen zij naar een mail van de referentiepersoon van 4 maart 2026. De Raad stelt vast dat deze mail volgt op de uitnodiging van de Belgische ambassade te Islamabad (Pakistan) om op 10 maart 2026 de bewuste DNA-testen af te leggen.

In het mailbericht van de referentiepersoon wordt verwezen naar de actuele situatie ("*current situation*") in het algemeen zonder enige verwijzing naar deze specifieke oorlogsomstandigheden. Ook wordt er niet opgemerkt dat de grensposten tussen beide landen afgesloten zouden zijn en geen doorgang zou toegelaten zijn, zoals wel ter zitting wordt aangehaald. De referentiepersoon vraagt zelf om de afspraak te verlaten en daarnaast vraagt hij te wachten met een afspraak totdat hij zelf aangegeven heeft wanneer zijn familieleden in Islamabad zouden zijn. Vanuit de ambassade volgt het antwoord dat zij een bericht afwachten van hun komst en op basis daarvan een nieuwe afspraak zullen voorzien.

Opnieuw stelt de Raad vast dat er tegemoet gekomen wordt aan de verzuchtingen van verzoekende partijen (via de referentiepersoon) en dat zij ook later in staat gesteld zullen worden de nodige testen te doorlopen. Los van het feit dat het mailbericht niet uitdrukkelijk verwijst naar de oorlog tussen Afghanistan en Pakistan en ook niet aanvoert dat de grensovergangen afgesloten zijn, wordt dit ook op heden niet aangetoond door verzoekende partijen. Al evenmin blijkt dat verzoekende partijen niet via een alternatieve route naar Pakistan zouden kunnen reizen. De referentiepersoon kondigt ook enkel aan zelf te laten weten wanneer de betrokkenen in Pakistan aanwezig zijn en merkt nergens op dat het onmogelijk zou zijn om naar Pakistan te reizen.

3.6 Gelet op het voorgaande, besluit de Raad dat in hoofde van verzoekende partij het krachtens artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet vereiste actueel belang bij het onderzoek van onderhavig beroep niet meer bestaat en dat dit beroep bijgevolg onontvankelijk is.

3.7 Voor de volledigheid wijst de Raad er nog op dat hij geen beslissing kan nemen in het kader van een vernietigingscontentieux waarbij een visum wordt toegekend, maar enkel de bestreden beslissingen desgevallend kan vernietigen waarna zij opnieuw beoordeeld dienen te worden door verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier juni tweeduizend zesentwintig door:

A. DE WILDE,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
C. VAN DEN WYNGAERT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

C. VAN DEN WYNGAERT	A. DE WILDE
---------------------	-------------